

Lapsed kutsuvad teda mõnikord emaks

Aare Ristikivi ja lapsed.

AUTORI foto

Klassi ette tuleb õpetaja. Harva, kui seda teeb mees. Meesterahvas ja algklasside õpetaja — vähemalt praegu on see midagi tavatut. Selle

aasta 1. septembrist õpetab Lihula keskkooli II-b klassi lapsi AARE RISTIKIVI. Õpetajaks saamisest räägib ta kui enesestmõistetavast asjast, mi-

dagi tavatut selles tema arvates ei ole. «Kevadel lõpetasin Lihula keskkooli. Edasi proovisin ülikooli õppima minna. Ei õnnestunud. Siis kutsuti kooli lapsi õpetama. Ongi kogu lugu.»

Paraku jättis õp. Ristikivi märkimata sellise olulise asja, et koolis teati, keda kutsuda. Oma osa on kindlasti sellel, et aasta tagasi, veel abiturientina, andis õp. Ristikivi meeldejäädava tunni... oma kooli õpetajatele. Kõigepealt tuleks märkida julget teemavalikut. Õpetajate päeval antud perekonnaõpetuse tunnis kasutas õp. Ristikivi rohkesti näitlikku materjali, käsitledes seksuaalkasvatusega seotud probleeme. Ilmselt oskas ta valida just kõige kuumema teema. Tunni lõpus oli õpetajatel, vabandust, õpilastel palju küsida. Taheti täpselt teada, kuidas lapsi ikka saadakse ja palju muudki olulist. Kuidas see vanasõna nüüd oligi: üks loll jõuab rohkem küsida, kui mitu tarka vastata. Küsijaid oli seekord palju ja kõikidele oskas üks, see on õp. Ristikivi, ilusasti vastata. Lõpuks kinkis õpetaja kõikidele oma õpilastele individuaalse kaitsevahendi AIDS-i vastu. Seda juhuks, kui teooriat on vaja praktikas rakendada. Kokkuvõtteks: oli meeldejäädav tund ja ühe noore mehe esinemisjulgus ja -oskus, pedagoogi jaoks vajalikud oskused, EI SAANUD MITTE TÄHELEPANUTA JÄÄDA.

Õpetaja Aare Ristikivi tun-di läksin teadmisega, et pedagoogikat ei ole ta õppinud. Ei ole käinud üli-, peda- ega üheski teises soliidses õppeasutuses tudeerimas. See tegi

tähelepanelikuks. Siit sai teha olulise järelduse, et noormees on nõukogulikust pedagoogikast täiesti rikkumata ja lõpp-lahendus, s. o. tund, võib olla huvitav.

Järgnevalt allakirjutanu tähelepanekuid sellest, mis kõigepealt pilku püüdis.

— Pingid olid klassis paigutatud ebatraditsionaalselt, ringina. Nii saab lastest parema ülevaate, lastele lähemal olles on ka kontakt nendega parem.

— Nööri mööda käimist ideaaliks ei olnud seatud, lapsed tundsid ennast üsna vabalt. Filosoofiast on meelde jäänud lause: «Vabadus — see on tunnetatud paratamatus.» Õp. Ristikivi tunnis, vaatamata näilisele vabadusele, tunnetasid lapsed täpselt, mida võib ja mida ei tohi. Vabadust kurjasti ei kasutatud.

— Vahetunni ajal, millal enamik pedagooge kergendusohkega klassiukse lukku keerab, et puhata õpilastest, pedagoogikast, klassist jne., jätkus lastega tegelemine. Õpetaja oli laste keskel, et nendega MÄNGIDA.

Objektiivse pildi saamiseks ka kolleegide, Lihula keskkooli algklasside õpetajate arvamus. Hinnangutes oldi üksmeelsed: oskab lähida, suhelda nii täiskasvanute kui lastega, igas olukorras olla nii, nagu vaja. Lastega käitub isalikult, leebelt ja need kutsuvad teda vahel... emaks. Kolleeg, kellel on alati häid mõtteid ja ideid.

Meesterahvas kui nähtus algkoolis on haruldus ja ühe noore mehe julgust teha nii tavatu samm tuleb hinnata. Kes on järgmine?

Enn KERGE